KARA
MASKE
HAFTALIK – MECMUA
SAYI 15
Karlotti

Kızıl Maske

ARKASI VAR

SON

maskeli süvarinin yeni SERÜVENİ

BATAKLIĞIN ESRARI !

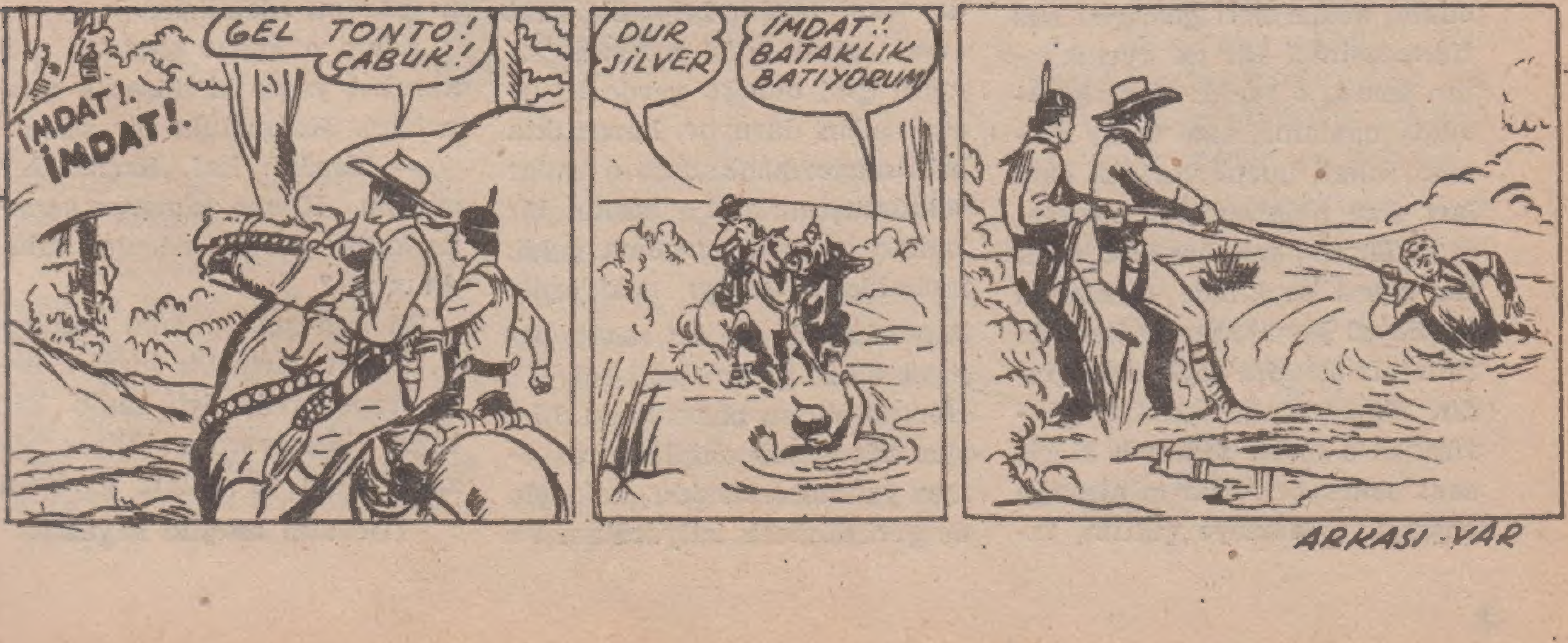

ARKASI VAR

ava

BAY TEKİN

3

ARKASI VAR...

Arslan Prens

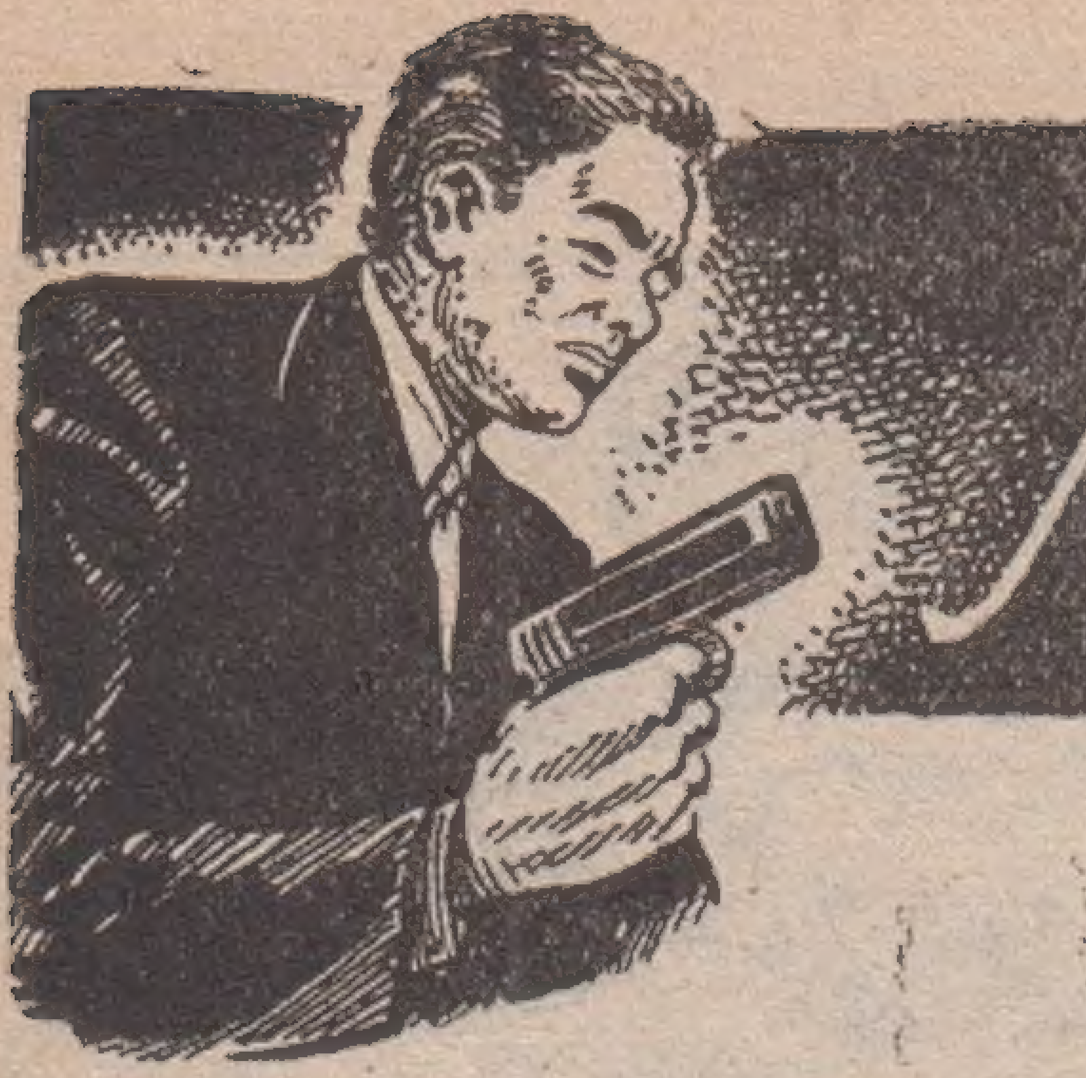

Merdivendeki ADAM

— 15 —

Uyuyamıyacağımı anlayınca yatağımdan kalktım, ılık bir duş yaptım ve temiz bir önlük giyerek aşağıya, yemekhaneye indim.

Kahvaltı ederken hep: "Acaba düğmeye bastığım zaman asansör neredeydi?" diye dü - şünüyor, fakat cevabını bulamıyordum. Zihnim o kadar yorgundu ki, yemekhaneden çıkıp dalgın dalgın ta dördüncü kata, ameliyat odasının bulunduğu kata çıkmışım. Oraya gelince bir an durakladım. Buraya ne diye gelmiştim sanki? Etrafıma bakındım; kimseler yoktu. Görünüşe göre ameliyat odasına henüz kimse girmemişti. Kapısı bir gece evvel olduğu gibi, ardına kadar açıktı. Gayri ihtiyari, asansöre doğru baktım: S D markalı tekerlekli sedye ameliyat odasında bulunduğuna göre, Dr Harrigan hastasını dördüncü kata çıkarmıştı. Fakat bunu yaptıktan ve Mr Melady'yi ameliyat odasına götürdükten sonra neden tekrar asansöre binmişti? Onu bunu yapmağa sevkeden şey neydi? Peter Melady ne olmuştu? Bütün bunları düşünerek ameliyat odasına girdim. Aletlerin bulunduğu camlı dolaba yaklaştım; bıçaklardan birisi yoktu.

Dr Harriganın kalbine sapladıkları bıçağın mutlaka bu eksik olan bıçak olup olmadığını anlamak için Doğu servisinde çalışan doktorlara ve hastabakıcılara onu herhangi bir iş için alıp almadıklarını sormak lâzımdı. O akşam, tahkikat yürütülürken Dr Harrigan'ın göğsünden çıkarılan bıçağın, ameliyat odasındaki dolaptan çıkarıldığı anlaşıla - caktı...

Gözlerimi pırıl pırıl parlayan âletlerden ayırarak, etrafıma bakındım. Oda derin bir sessizlik içindeydi. O bembeyaz duvarlar faciaya şahit olmuş, olup bitenleri görmüşlerdi. Birden, içimde bir korkù hissettim; merdivende bir ses duymuştum. Dikkatle dinledim; ses kesilmişti. Korkarak kapıya doğru yürüdüm, çıkacağım sırada, ayağıma bir şey takıldı. Eğildim; yerde küçük bir tıpa vardı. Herhalde bir ilâç şişesinin tıpasıydı. Tam kaldırarak, kokladım. Fakat kokusu, bildiğim ilâçlardan hiç birisinin kokusu na benzemiyordu. Keskin, bayıltıcı bir kokuydu bu. Tıpayı cebime koydum. Nedense ter içinde kalmıştım. Mendilimle alnımı sildim ve koridora çıkarak ameliyat odasının kapısını kapadım.

Birinci kata indiğim zaman gelip gidenleri kaydeden ve muhtelif servislerle irtibatı temin eden genç kız:

— Miss Keate! diye seslendi. Dr Kunce odasına gitmenizi söyledi.

— Peki, dedim. Giderim. Siz bizim serviste çalışan Miss Bianchi'ye telefon ederek, ameliyat odasının açık olduğunu söyleyin. Anahtar yanımda olsaydı ben kapatacaktım,

Genç kız telefonun kulaklığını eline alarak:

— Ne feci şey, değil mi Miss Keate? dedi. Cesedi siz bulmuşsunuz. Nasıldı?

Bu suale sert bir cevap vereceğim sırada, Dr Kunce'un odasının kapısı açıldı ve eşikte kendisi göründü:

— Miss Keate! bir dakika gelir misiniz?

İçerde Ellen Brody ile Mr. Lamb oturuyorlardı. Ellen'in gözlerinden ağladığı belliydi. Komiser muavini kaşlarını çatmış önüne bakıyordu. Dr Kunce bir iskemle çekerek:

— Buyurun Miss Keate, dedi. Oturun.

Ellen beni görünce biraz rahatlar gibi oldu, fakat hemen sonra gözlerinde tekrar bir endişe belirdi.

Dr Kunce koltuğuna oturdu, ayak ayak üstüne attı, sonra yarıda kalmış bir konuşmaya devam eder gibi:

— ... Nöbetçi hemşirelerin ziyaretçilerin vaktinde gitmelerini sağlamak mecburiyetindedirler, dedi. Bunu bilmiyor muydunuz Miss Brody?

Ellen kızarmış olan gözlerini doktora doğra çevirerek:

— Biliyordum amma, dediğim gibi, Miss Page bana: "ziyaretçilere 9,30 da gitmelerini söyleyin,, demişti. Ben de Mrs Harrigan'ın misafiri olan Mr Dadd'e, Mr Court Melady'ye, 304 numaralı odada yatan hastanın annesine ve 301 numaradaki hastanın kızkardeşine, gitme vaktinin yaklaştığını söyledim. Doğu servisinde onlardan başka yabancı kal-

(Devamı karşıki sayfada)

mamıştı. 304 ve 301 numaralı odalarda yatan hastaların ziyaretçileri hemen kalkıp gittiler. Mr Court'la Mr Ladd'e gelince, onlar biraz sonra gideceklerini söylediler. O sırada 301 in kapısının önündeki kırmızı ışık yandı. Hemen oraya koştum. Bu hastanın ne kadar asabî olduğunu biliyorsunuz doktor bey... Orada epey kaldım ve... Ötekilerin gittiğini görmedim. Miss Page 302 No. lu odaydı. Onun da o anda meşgul olduğunu zannediyorum. Binaenaleyh gidenleri o da görmedi. Fakat ziyaretçiler, her zaman, tam vaktinde giderler doktor bey, bir defa olsun, bir tek kimse söylenilen saatten sonra kalmağa teşebbüs etmemiştir. Bu hususta hiç güçlük çektiğimiz olmamıştır... Öyle değil mi doktor bey?

— Bazan öyle olmıyabilir. Nitekim olmadı işte. Küçük bir ihmalkârlığınızın nelere sebep olduğunu görüyor musunuz?

Ellen'in gözleri dolu dolu oldu. Böyle sert bir muamele göreceğini hiç tahmin etmemişti. Gözlerinden yaşlar fışkırdı ve yanaklarından aşağı süzüldü.

— Affedersiniz doktor bey, dedim, amma öyle zannediyorum ki...

Doktor Kunce sözlerimi kesti:

— Biliyorum, dedi, ne söyleyeceğinizi biliyorum. Ziyaretçilerden biri vaktinde gitmezse, hemşirelerden biri onu mutlâka görür ve icap eden şekilde hareket ederek aşağıya haber verir. Şimdiye kadar böyle bir şey olmadığı için, hemşirelerden hiçbiri şikâyet etmek mecburiyetini duymamıştır, bununla beraber itiraf etmelisiniz ki artık ziyaretçilerin gidişleri ile pek alâkadar olunmuyor ve onlara itimad edilerek basit bir ihtarla kalınıyor. Halbuki ne olursa olsun bir hastabakıcının son ziyaretçi gidinceye kadar beklemesi lâzımdır. Şimdi bu ihmâl yüzünden, dün gece Doğu servisinde kimlerin kaldığını tesbit edemiyoruz. Tahkikat neticesinde, saat onda bütün kapıların kapanmış olduğunu anladık. Şu halde, dün gece, binanın bu kısmında, üçüncü kat Doğu servisi gece nöbetçileri, ikinci kat Doğu servisi gece nöbetçileri, telefon memuru, Dr. Harrigan ve benden başka kimse yoktu. İkinci kat Doğu servisi bildiğiniz gibi, sârihastalıklar bölümüdür. Dün gece orada iki nöbetçi hemşire vardı. Akşam yemeği için yemekhaneye inmeyen bu hemşireler gece yarısı ile saat bire kadar herhangi bir kimsenin asansör kapısına yaklaştığını görmemişler. Birinci katın Doğu servisine gelince, orada personele ait odalar vardır. Bu vaziyete göre, hastahanede yabancı biri kalmadıysa, kâtil içimizden biridir. Hastalarımız şüpheden tamamile uzaktırlar.

Ellen birden:

— Mrs Dione Melady pekalâ yürüyebiliyor, dedi.

Dr Kunce genç kıza sert bir tavırla baktı. Ellen derhal sustu. Komiser muavini .

— Doğru mu? diye sordu.

— Evet.

— Hastalarınız arasında başka yürüyebilenler var mı?

Ellen tekrar atıldı:

— Bn Harrigan da yürüyebiliyor, dedi.

Dr Kunce:

Bn Harrigan'ın sağ kolu kırıktır, dedi. Bn Melady'ye gelince, Dr. Harrigan gibi güçlü kuvvetli bir adamı öldürecek kadar kuvveti yoktur.

Ellen mütemadiyen terliyor, ikide birde, küçük mendilile yüzünü siliyordu.

Endişeyle:

— Yoksa araştırmalarınızın demin isimlerini söylediğiniz kimselerden başka kimseye ilgisi yok mu? diye sordum.

— Deminden beri size anlatmak istediğimiz şey budur işte. Şimdi anlıyor musunuz Miss Keate? Hastahanede yabancı bir kimse bulunmadığına göre, bütün şüpheler haliyle, isimlerini söylediğim kimseler üzerinde toplanacaktır.

— Nasıl olur Doktor bey, dedim. Demek şüphe altında bulunanlar yalnız bizden ibaret, öyle mi?

Komiser muavini:

— Bir de Peter Melady var, dedi.

Hemen:

— Mr Belady son derece hastaydı, dedim. Böyle bir cinayeti işlemesine imkân yok.

Komiser muavini:

— Nasıl oluyor da bu kadar katiyyetle söyleyebiliyorsunuz? diye sordu.

(Arkası var)

KARA MASKE

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fiilen
İdare Eden
Yazı İşleri Müdürü
HÂMİT ŞENDUR
Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:
Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi
Adres: Vakıt Yurdu, Kat II
Posta Kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI
Yıllık 780, altı aylık 390 Krş.
Sayısı: 15 Kuruş
Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 15
2 ŞUBAT 1948

RADYOLU POLİSLER (15)

ARKASI VAR.

Mandrake

15

ARKASI VAR...

BAY TEKİN 15

Acaip Mahluklar Diyarında

Haftaya : CASUS kız SULTRA